

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvcvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Frequentes & multiplices S. Ignatij visiones. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](#)

ritis rerum æstimatoribus, non leve miraculum est habitum, in eiusmodi Civitate, à duobus ignotis & peregrinis S. Patris Sociis, ijsque Hispanis, clarissimorum ciuium opes & gratiam superatam fuisse.

Franciscum Borgiam Gandia adiitum Ducem, & P. Iacobum Laynez, prædixit, Societas Iesu Præpositos Generales futuros. Michaëli Arrouire tunc adhuc iuueni, occultissimas cordis cogitationes de Matrimonio ineundo detexit, simul & calamitates subsecuturas, certo euentu comprobatas. Omitto alia exempla Prophetici luminis, quia breuitas Compendij, plura referre non permittit.

CAPVT QVARTVM.

Frequentes & multiplices S. Ignatij visiones.

ET cælestia visa, ad quandam Iuminis Propheticæ speciem, spectare videntur, video hoc loco commemoranda sunt, ex quibus quamvis sanctitas Dei seruorum perenda non sit, cum sine ijs soleat esse, & possit: quia tamen ea quoque sunt ornamentum quoddam sanctimonie, commemoranda sunt, nam & his quoque, & quidem in gradu altissimo, qui in hac vita haberi possit. S. IGNATIVS plenus fuit.

Prima S. IGNATII visio fuit S. Petri Apostoli, deplorata a medicis eius valetudinem, diuinus adserentes. Quem enim Diuina Maiestas elegerat, in Ecclesia sua propagatorem, ac defensorem acerrimum, convenienter diuinæ prouidentiæ modo, per Ecclesiæ sua primum post Christum Pastorem ac Principem, sanari voluit. Paterna in domo ægrotanti, nocteque quadam vigilanti, augustissimâ specie, ac beatissimo lumine fulgens Maria Virgo, una cum parvulo Iesu, non modo sese palam ostendit; verum tam incredibili benignitate spectandam, aliquamdiu præbuit. Quo viso mirificè recreatus S. IGNATIVS, tantum repente odium fastidiumque concepit eorum, quæ apud cœcos mortales prima putantur, ac præsertim quæ cum inhonesta voluptate coniuncta sunt, ut omnes rerum illarum, quamvis diuturno ysi ac veritate corroboratas imagines ex hominis memoria, confessim aspectus ille deterserit.

Sæpiissime item eadem Dei Mater S. IGNATIO, præsertim eo tempore, quo Constitutiones Societatis Iesu scribent, sepe videndam præbebat, vel pro illo orans, cumque sua præfentia recreans, vel Societatis Constitutiones confirmans.

Frequentissime item D. Iesu eundem dulcissimâ suâ præsentia solari dignatus est, & Minotesset, & alijs in locis. Cum Venetas contendens, a comitibus itineris, in campis circumpa-

danis deslitutus esset, eò quod præ imbecillitate, hand ita æqua et gradus, Christus Dominus proximâ nocte sese illi, quemadmodum antea scep fecerat, visendum obtulit, recreatumque mirificè, intra ipsa Patauna membra primâ, deinde Venetas, sine vilo errore aut difficultate, perduxit.

In navigatione quoque Hierosolymitanæ se illi non semel ostendit, eumque magnopere confirmavit, ac denique in columem ad portum Palæstinæ perduxit. Hierosolymis, cum ab Armenio quodam asperè admodum increpatetur, deinde immissa manu & brachio ferocius apprehensus, ad diuersorum trahetur; inter eas contumelias Christum sibi præsentem, & usque ad hospitium præeuntem, incredibili quodam genere consolationis, aspexit.

Romam, ad Societatem fundandam, duobus cum Socijs venienti, orandi causa, non longe ab Urbe templum ingresso, qualia passim impensa militari via cernuntur, statimque vt scep solebat, abstracto à sensibus, atque alta quadam animi contemplatione defixo, clarissima in luce, per speciem illi sese Deus Pater ostendit, Iesu filio bâulantib[us] crucem, & crudelissimis affectu suppliciis, præsentem IONATIVM, Sociosque commendans: quos ille, cùn in fidem ac patrocini libentissime recepisset, ad IONATIVM placido ac sereno vultu conuersus, hæc ipsa effari verba dignatus est: *Ego vobis Roma propinquus ero.* Atque id ipsum vel in primis causæ fuit, cur S. IGNATIVS confirmatae postmodum Societati, salutare possumus Iesu nomen indiderit.

Sed & ipsa rum diuinarum personarum, modò omnium simul, modo aliquarum tantum, & ipsius Diuinæ essentiæ, frequentissimis visionibus, mentem illius illustrari fuisse solitam, præsertim in Sacrificio Missæ, & eo tempore, quo Constitutiones Societatis Iesu scribens, diuinæ sapientiae lumen approbationemque quecebat, eius vitæ Scriptores affirmant, & evidenter apparet ex sat magno libello eius visionum, quæ pietatis & memoriarum causa in Ephemeridem retulit: quæ in eo adeò fuerunt illustres, & ipsa Diuinæ essentiæ intima arcana penetrantes, ut non dubitarent hoc saeculo viri quidam doctissimi, Theologiae Scholasticae & Myticae Doctores, toto Orbe notissimi, in editis libris allere, si vera est ea sententia, quam cum S. Thoma, alijsque primarij Ecclesiæ Patribus plenique sequuntur, adhuc in hac vita, clare, & non per speciem, more beatorum, eti ad brevetepus, vilam esse Diuinam essentiam à Moyse & Paulo Apostolo; & ut alij recentiores quidam putârunt, à S. Augustino, S. Benedicto, & B. Agydio S. Francisci comite; etiam non improbabiliter tribui posse S. IGNATIO, claram Dei visionem in hac vita, qui verbis dieris ipse de manu propria, dum leges Societati præscriberet, scriptum reliquit, vilum à se non semel ip-

sum Diuinum esse, ipsamque Diuinam essentiam. Et cum nondum licetis didicisset, tamen sublimi ratione, per visionem intellectualem, de uitate essentiae, & personarum Trinitate adeo instruatus est, ut homo idiota, librum de Trinitate scriperit, sua conversionis initio.

Huc referenda est celeberrima S. Spiritus visio, qui S. IGNATIUS Constitutiones Societatis condensit, tum alio modo, tum ut olim Apostolis, modo insolito, in flamma ignea sèpè apparet.

Sed & Sanctorum Angelorum, ac beatarum animarum apparitionibus, non semel putissima S. IGNATII mens recreata est.

Cum in Cassinati monte, Exercitiis Spiritualibus excolet ad pietatem, Procuratorem Cesarii, Petrum Ottizium, & pfo salute B. Hozij socij sui, (quem grauiter ægrotare cognouerat,) Domino supplicaret, repente vidit in spiritu (quod ipsum ibidem S. Benedicto fuit olim in obitu Germani Episcopi contigisse) animam socij, luce clarissimâ radiantis, deducentibus Angelis in sublime ferri, atque ipsa demû eccl. beatissima regna condescendere.

Eidemque S. IGNATIUS paulo post, dum ad rem Diuinam accedit, in ipso Missæ introitu, Sanctis omnibus ritè appellandis, lucidissimum cœlestium agmen subito apparet, sic, ut in ijs B. Hozium, extimo fulgore mitantem, sine villa dubitatione dignosceret. Qua ex utraque visione tanto est gaudio delibutus, ut multis dies p. dulcedine lachrymis temperare nequuerit.

Cum Ioannes Codurii primis Paribus vnu, è graui motbo in ultimum vitæ periculum esset adductus, ad rem diuinam pro eius salute faciendam S. IGNATIUS, &dem S. Petri in Monte Aureo pergit, cum ad medium ferè peruenisset pontem Ianiculensem, (qui Sixti pons hodie dicitur;) sublati intecti que repente in celum oculis, animam Codurii conspexit luce corruscam, in celum, inter choros Angelicos deportari, deinde conuersus ad comitem Bapstam Violam: Domum redeamus, inquit, Co-durius noster migrauit è corpore.

Alio quoque tempore Societatis Constitutiones scribenti, Sanctos cum Deo regnantes, tali modo se ostendentes aspexit, quem se explicare posse negabat.

Sæpiissime etiam, non internis tantum mentis auribus, sed externis quoque, cœlestis musicæ concentus suauissimos audiiebat, dum Societas Constitutiones scriberet; quorum harmonia ineffabilis, torus dissoluebatur in lachrymas, ac cœlesti amore feruebat.

Cum Sacrificio Missa interesset, primo post suam ad Deum conversionem anno, in templo PP. Prædicatorum, dum à Sacerdote salutaris hostia attolleretur, apertissimè vidit, illa specie, Christum Deum eundem & hominem, verissime contineri.

Scribenti Constitutiones, dum sacram Hostiam consecrâset, scriptaque Societatis leges Domino offerret, vidit Deum Patrem valde sibi propitium ac benignum, certo quodam signo indicantem, gratum sibi esse, ut pro eo, Virgo Deipara oraret, statimque Virgo Sanctissima S. IGNATIUS apparuit, Patri cœlesti Ignatium commendans, suamque carnem in carne filij sui, in S. Euchatistia præsentis, esse demonstrans.

CAPUT QUINTVM.

Libri, Deo docente, à S. Ignatio conscripti.

Liberum quoque aliquot, à S. IGNATIUS, non sine diuino magisterio conscriptorum, cōmemoratio, tāquam effectus & appendix quædam prophetic luminis, hoc loco ponenda videtur. Quamvis autem omnia S. IGNATII scripta & epistola, cœlestem quandam sapientiam, humanam, & modis ordinarijs acquisitam, maiorem redoleant, in aliquot tamen libris, à S. IGNATIUS editis, illa magis apparuit.

Primus liber, quem S. IGNATIUS primò anno post suam conversionem, adhuc Grammaticæ ignarus conscripsit, fuit de SS. Trinitate octoginta ferè foliorum. In eo, post admirabilem illam SS. Trinitatis visionem, de qua capite præcedenti egimus, ita hoc admirandum mysterium, quoquo potuit stylo, magna atque insolita similitudine, & exemplorum varietate ac copia, expressit; ut cuncti, quibuscum hac ipsa de re agebat, obstupeferent.

Alter circa idem tempus liber, ab eo, adhuc litterarum ignaro, scriptus est, Deo ipso reuelante, ac Beatissima Virgine Maria docente, Exercitorum Spiritualium: in quo mirâ planè sapientiâ ac methodo, præter alia multa salutaria monita, varios orandi ac contemplandi modos, ad morum rectam institutionem, ac in virtutibus progressum, accommodatos præscribit: & rationem tradit examinandi conscientiam, vitia extirpandi, dignoscendi grauia à leuibus peccata, prauis animi affectus compescendi, boni ac mali spiritus motiones discernendi, certum vitæ statum eligendi; electam ad normam diuinæ voluntatis diligendi; scrupulos abigendi; denique illustria proponit præcepta, ad spiritu discretionem spectantia. Hic liber ille est, qui primos Societati socios peperit, & in eis S. FRANCISCVM Xauerium: qui vitis illustribus cœnobia multa referit; multos religiosos viros, labantes, insucepto vita consilio confirmauit; solitos vagosque, vinculis severioris disciplinae adstrinxit. Omnis denique status Secularis, & Ecclesiastici homines innumerous, ubique terrarum, vel ad perditæ vitæ emendatio-

nem,